

Capitolul 1

Olivia Cornelia Ashford

Zâmbeam cu gura până la urechi în timp ce urcam treptele podiumului. Mă rugam să nu mă împiedic și să mă fac de râs de față cu toată lumea, sau să îmi cadă toca de pe cap și să par o idioată în fața sălii pline cu părinți, absolvenți și profesori. Ajunsă în fața directorului, acesta mi-a înmănat diploma și mi-a zâmbit. La rândul meu, i-am oferit unul dintre cele mai largi zâmbete ale mele apoi m-am alăturat colegilor mei.

Tammy m-a strâns în brațe și m-a felicitat. Mă uitam prin sală după tata, dar nu l-am zărit. Am trăit cu speranța că o să ajungă, însă m-am înșelat. Mama îmi făcea din mână emoționată și apăsa într-una pe butonul aparatului de fotografiat. Sper doar să nu facă un colaj imens și super jenant cu mine pe care să îl agațe pe peretele galeriei ei.

Uitându-mă la diploma din mâna mea, zâmbetul a început să mi se mai șteargă de pe buze. Îmi doream mult ca tata să fie aici și să mă vadă terminând liceul. Dar se pare că vreau prea mult de la cel mai bogat om din Chicago. Mereu afacerile au fost pe primul loc și nu înțeleg cum a reușit mama să suporte toate chestiile astea.

— S-a terminat coșmarul, iar acum pot să spun că am scăpat de rahatul ăsta de liceu și nimeni nu îmi mai poate face nimic.

Corey a început să râdă, fără să îi pese de privirile șocate din jurul lui și s-a agățat de umerii mei și ai lui Tammy, sprijinindu-se de amândouă. Ne-am molipsit de veselia lui și pentru câteva minute bune am savurat acest eveniment unic în viețile noastre. I-am privit pe prietenii mei cei mai buni și nu am putut să îmi rețin sentimentul de nostalgie.

Am avut parte de mulți prieteni falși în viața mea și cei mai mulți s-au apropiat de mine datorită tatălui meu. Nu voi uita niciodată ziua în care am sosit la noul meu liceu, fiind complet terifiată, și am făcut cunoștință cu ei.

— *Aia e Olivia Ashford?*

— *Da. Se pare că prințesa a aterizat pe sol. Oare unde o fi covorul roșu?*

M-am oprit și am tras aer în piept. Urăsc faptul că mi-am schimbat școala. La cea veche, cel puțin mă lăseau toți în pace și puteam să îmi văd de cărțile și proiectele mele. Acum se pare că o să am parte de cu totul altceva, cel mai probabil de înfumurați cu ego mare și cu o răutate imensă.

M-am întors și l-am privit pe blondul care mă numise prințesă. Ochii lui căprui mă privesc plictisiți, în timp ce roșcata de lângă el are un zâmbet larg pe buze și o privire superioară. Amândoi par mai mult decât pregătiți să își înfigă colții în mine, dar nu o să le ofer această satisfacție. Nici acum și nici altă dată.

— Dacă ai ceva să îmi spui, mai bine nu te-ai ascunde după prietena ta, care pare să aibă testicule mai zdravene decât tine.

Diferite murmure s-au auzit în jurul meu, iar blondul s-a apropiat de mine. În viața asta am învățat că nu trebuie să mă intimideze nimeni și nimic. Mai ales cei care nu mă cunosc și au impresia că sunt fetița răsfățată a lui tati.

— Ce ar fi să îți iei poșeta de firmă și pantofii de la Manolo Blahnik și să pleci? Castelul e la câteva străzi depărtare, iar noi nu avem nevoie de prințese pe aici.

— Nu îți face griji, scumpete. De obicei sunt egoistă, dar sunt dispusă să împart coroana cu tine.

În jurul meu s-au auzit râsete, iar individul a început să dea din cap, parcă dorind să încurajeze strigătele, apoi schiță un zâmbet. Și-a întors capul puțin pentru a o privi pe roșcată, care a ridicat din umeri și a zâmbit.

— Nu crezi că ai un pic prea mult tupeu?

Mi-am strâns cărțile la piept și i-am arătat o privire cu adevărat ironică și plictisită, nu ca imitația pe care încerca el să o afișeze.

— Nu, dragule. Am mult mai mult tupeu, dar încă nu faci parte din clubul VIP ca să îl poți vedea la capacitatea maximă.

Prietena lui roșcată și-a dat capul pe spate și a izbucnit într-un râs colorat, iar ceilalți spectatori au scos diferite sunete. Acum ar urma momentul în care tipul se enervează și începe să mă amenințe și să îmi spună că o să îmi facă viața un calvar; chestiile tipice de hărțuire.

Dar când și-a întins mâna spre mine și și-a acceptat înfrângerea, mi-am dat seama că poate l-am judecat prea aspru.

— Corey Adams. Cea din spatele meu e Tammy, adăugă arătând-o pe roșcată cu degetul. Bun venit în club, prințesă!

Mi-am îmbrățișat prietenii și am respirat ușurată, lăsând emoțiile și energiile negative să dispară cât mai repede din jurul meu. În sfârșit pot spune că o etapă importantă din viața mea s-a terminat și pot să mai adaug o cărămidă la temelie. Iar acum, înainte să înceapă uraganul acasă, trebuie să plec în vacanța mult dorită pe care o merit pe deplin. Sper doar să nu am parte și de alte surprize. Pot conta mereu pe tata să îmi facă surprize, și majoritatea nu sunt deloc plăcute.

— Și... ce o să facă prințesele mele vara asta? a întrebat Corey, știind foarte bine unde o să mă aflu eu vara asta.

— Îmi voi petrece toată vara în Europa. O să mă nânc croissant pe Champs Elysees, o să mă bat cu roșii în Spania, o să fac cunoștință cu bătrânul Big Ben și o să beau ceai în Istanbul.

Tammy e foarte emoționată de excursia ei și ne-a bătut la cap cu asta în fiecare zi de o lună încoace, de când a primit scrisoarea de acceptare de la Colombia și de când și-a primit biletele de avion pentru destinațiile ei de vis.

— Știi că Turcia nu e în Europa, nu?

Roșcata i-a aplicat un pumn în umăr lui Corey și am început să chicotesc, urmărind un nou episod din noua variantă cu Tom și Jerry.

— E pe două continente, cretinule. Cum ai trecut la geografie?

— Cu șarmul meu. Aparent miss Helena crede că sunt de-a dreptul irezistibil.

Tammy și-a dat ochii peste cap și a pufnit energică, iar eu m-am strâmbat încercând să nu mă gândesc în ce ipostază a auzit Corey replica asta.

— Aparent miss târfulița cancelariei e destul de disperată dacă te-a lăsat în chiloții ei.

Cei doi au început să își arunce priviri urâte în timp ce eu mai aveam puțin și mă sufocam de râs. Mereu s-au ciondănit în felul ăsta și cred că o să își ducă dorul unul altuia, chiar dacă îmi e cam imposibil să îi văd despărțiți. Mereu am crezut că e ceva mai mult decât prietenie între ei, dar ei încă nu vor să recunoască asta.

— Felicitări, dragilor!

Când m-am întors, brațele mamei m-au tras la pieptul ei și i-am simțit apăsarea buzelor pe fruntea mea. Am sărutat-o pe obraz, apoi am lăsat-o să îi îmbrățișeze și pe prietenii mei reușind să calmeze spiritele și să le readucă zâmbetele pe buze.

Privindu-mi mama, îmi pot da seama că e o eroină desăvârșită, și nu spun asta doar pentru că e femeia care mi-a dat naștere. Mereu am admirat-o și m-am întrebat cum a reușit să supraviețuiască alături de haosul din casa noastră. Deși e dedicată muncii ei și galeriei, niciodată nu a ratat vreun eveniment important din viața mea sau a fratelui meu. Cred că și-a dat seama că, dacă tata le ratează pe toate, ea poate să le compenseze. Dar uneori chiar mi-aș dori să fie și el lângă mine și să fie fericit pentru mine. Poate data viitoare. Dacă nu e smuls într-o nouă ședință și îmi trimite un mesaj cu zece minute înainte să se scuze.